

[Hans Jørgen Jensen]

di arbejdsministeren ikke er i stand til umiddelbart at besvare det.

Det kan jeg godt forstå at arbejdsministeren ikke er i stand til, for hvis man skulle give arbejdsformidlingen nogle muligheder bl.a. for at løse opgaverne for de 6.000–7.000 revalidender, som vi har i systemet, så er det da klart, at jo flere købmænd man skal handle med i arbejdsformidlingen, jo vanskeligere bliver det da at løse dette her.

Det er altså et uddannelsesspørgsmål, om man kan opfatte det eller ej, men det er måske et led i den konservative livsfilosofi at skælde andre ud for, at de er gammeldags og reaktionære, når man selv befinder sig i den samme grøft.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved godt, hr. arbejdsminister, at et gammelt ord siger, at det bedste forsvar er et angreb. Det er et gammelt ord, der siger det, men fordi det er gammelt, behøver det ikke at være rigtigt.

Arbejdsministeren har endnu ikke givet et ordentligt argument for, hvordan de mennesker, det drejer sig om, nemlig de mennesker, der skal formidles arbejde, vil få glæde af det her specielt, det har arbejdsministeren ikke fortalt. Og det var dér, arbejdsministeren valgte at komme med sådan et angreb, og i stedet for at bruge ordet konservativ skulle jeg altså være reaktionær. Jeg kan godt forstå, at arbejdsministeren ikke bryder sig om at bruge det dér ord konservativ. Men det er selvfølgelig også et rigtigt ord. Reaktionær betyder, at man vil føre ting tilbage i forhold til noget, der har været engang.

Det, som jeg argumenterede for i mit indlæg, det var, at det drejer sig om, at arbejdsformidlingen skal have bedre vilkår, flere ressourcer. Jeg sagde også, at inddragelse af fagbevægelsen i højere grad er fornuftigt. Grunden til, at man indfører parallelanvisning, var jo, at man kunne se, at den monopollignende arbejdsformidling eller den statslige arbejdsformidling alene var ikke godt, og derfor var fagbevægelsen jo glimrende i den forbindelse.

Jeg nævnte også kommunerne, fordi det er rent faktisk kommunerne, der ser mange af de problemer, som også arbejdsformidlingen sidder med.

Så vil jeg da sige en anden ting til arbejdsministeren. Det er, at meget af den kontrol, der foregår i arbejdsformidlingen, kunne undværes, fordi det, der vil ske nu, det er, at formidlingsfunktionen langsomt vil glide væk fra arbejdsformidlingen, og det, der så er tilbage, det er kontrollfunktionen: alle de regler og ordninger, som skiftende arbejdsministre har lavet, sådan at de arbejdsløse i hvert fald ikke skal komme for let om ved det. Det er en række ordninger og regler, som man godt kunne se lempeligere på, men det er dem, der bliver tilbage i den offentlige arbejdsformidling, i denne fine arbejdsformidling, som arbejdsministeren får tilbage. Jeg mener, det ville være en fordel, at man så på, hvad man kan gøre bedre for arbejdsformidlingen, i stedet for at sige noget om, at man kun vil føre tingene tilbage.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Med gennemførelsen af det foreliggende forslag får vi en dygtigere, en mere specialiseret, en mere opfindsom, en mere sprudlende, en mere effektiv arbejdsformidling, end vi har i øjeblikket. Men deri ligger selvfølgelig ikke, at vi får løst alle verdens problemer med ozonlag, og hvad man ellers kan tænke sig til, eller det, som hr. Hans Jørgen Jensen fremdrager, at der selvfølgelig vil være nogle revalidender, som vil have svært ved at få arbejde.

Skal revalidenderne have arbejde, så gøres det på én af to måder: allerbedst ved, at vi afskaffer arbejdsløsheden her i Danmark, og det vil altså sige halverer den offentlige sektor sådan rundt regnet og derigennem altså opnår, at der er overbeskæftigelse, sådan at også de handicappede kan få arbejde. Eller også må vi gøre det via sociale foranstaltninger, således at vi sørger for, at det private erhvervsliv bliver tilskyndet til at beskæftige revalidender og andre handicappede i form af løntilskudsordninger og hjælpemidler osv., hvad der nu kan gøres.

Sådan løser man revalidendproblemet. Det har intet at gøre med det foreliggende, hvor hr. Hans Jørgen Jensen åbenbart forestiller sig, at man i stedet for at tage en rask mand til et job skal fordele arbejdsløsheden ved at tage en revalidend til et job. Arbejdsformidlingen, eller i hvert fald den offentlige arbejdsformidling, skaber jo ikke flere arbejdspladser, så det at anviser arbejde til hr. Jensen, der er lettere handi-